

عنوان مقاله:

تعیین محدوده های بحرانی سیلاب دشت با رویکرد بیمه سیل مطالعه موردی

محل انتشار:

اولین همایش GIS شهری (سال: 1386)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

مریم موحدی نیا - کارشناس واحد مهندسی رودخانه، شرکت مهندسی مشاور آبیور

هادی نامقی - کارشناس ارشد واحد مهندسی رودخانه، شرکت مهندسی مشاور آبیوی

فاطمه موحدی نیا - کارشناس ارشد مهندسی مدیریت در سوانح طبیعی دانشگاه تهران، شرکت مهندسی

خلاصه مقاله:

بطور کلی روش های مدیریت سیلاب به دو دسته سازه ای و غیر سازه ای تقسیم می شوند. نتایج تحقیقات نشان می دهد که تلفیقی از دو روش سازه ای و غیر سازه ای می تواند بهترین نتیجه را در کاهش خسارات سیلاب داشته باشد. بنابراین روش های غیر سازه ای به عنوان مکمل روش های سازه ای باید در طرح های کنترل سیلاب مورد توجه جدی قرار گیرند. یکی از روش های غیر سازه ای سیلاب، بیمه سیل می باشد. بیمه سیلاب بر خلاف سایر روش ها، باعث کاهش خسارات سیلاب نمی شود بلکه خسارات را در زمان و مکان توزیع می کند. در این تحقیق، تغییرات نرخ بیمه در نقاط مختلف سیلاب دشت بررسی شد. نرخ بیمه برابر میزان خسارت مورد انتظار سالیانه در نظر گرفته شده است. محاسبات در دو راستای مقطع عرضی و امتداد طولی رودخانه با استفاده از مدل های ArcView, Hec-Georas, Hec-Ras انجام شد بررسی نتایج نشان میدهد با کاهش فاصله از کانال اصلی رودخانه و نیز افزایش فاصله از پایین دست رودخانه، دلیل افزایش میزان آب گرفتگی، مقدار نرخ بیمه افزایش می یابد. همچنین به دلیل پراکنش و نوع کاربری های در معرض ریسک سیلاب از میان روش های غیر سازه ای، تنها بیمه سیلاب در شرایط موجود سیلاب دشت رودخانه قابل توجهی می باشد و روش های دیگر در صورت در نظر گرفتن طرح توسعه شهر در حواشی رودخانه، می توانند باعث کاهش خسارات سیلاب شوند.

کلمات کلیدی:

مدیریت سیلاب، نرخ بیمه سیلاب، EAD، مدل سازی، RAS، GeoRAS، ArcView

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/22698>

